

Ide katalog

Et ide kunne være at en af de "civile" grupper oprettede en trommeslager funktion til at gå rundt på pladsen (og kajen) og annoncere kommende aktiviteter og tilbud.

"Fladstrands bedste klatkager kan fås på krudttårnspladse, kun xx kr."

"Der er spidsrod foran den store scene klokken 4. Kom og se misdæderen blive straffet,"

Sabeleksercits

Skydekonkurrence med pistol eller gevær efter skydeskive (græskar) sluttende med at den eksploderer (lille fra Dykker Jørgen) De vil så gerne skyde med de våben.

Læge der behandler patient, gerne noget dramatisk men ikke for dramatisk, det er ikke alle der har nerver til en amputation men vi har jo fået et apotek så der er muligheder

Den røde hærs sangkor, artilleriet synger deres slagsange akkompagneret af Knud Erik Thrane (konens ide, høreværn udleveres!)

Nu når vi har spidsrod hvad så med lidt kølhaling eller spring fra råen som Laura Mo synger om?

Kapsejlads, vi har Lyn og Torden de små sjægter, men ellers rojoller, eventuelt med ""kendte" i spidsen politikere!? eller bare Danmark-Norge-Sverige?

Da vi var på Skagensvej øvede vi alle sammen under fælles kommando - hentning af fanen "eksercerreglement for udlevering af fanerne og klargøring til march" fra 2004. Der er underholdningsværdi deri, synes jeg.

Vi havde et formidabelt arrangement i København på Tøjhuset et par gange. Dette "tattoo" kan sagtens vises igen. Der skete en masse, march, musik, skydning og fortælling mm. Det bør vises i Fladstrand.

Lydeffekter ved indgangen - og måske andre steder?

<p>Stikke til ringen (karrusel) (ringridning). Jeg forestiller mig optog fra havnen til Rådhuspladsen med kongen i karet. Arrangementet er tænkt for at inddrage flere turister i TD ved for en kort tid, at flytte aktiviteterne til midtbyen.</p>
<p>Skiltning ved byportene manglede igen i år!!!</p>
<p>Lave maskebal, som når Friederic den IV besøgte Amagerbønderne eller på Koldinghus. Dette kan ske, hvis teltet igen til næste år kan benyttes. Evt. sammen med "Kongen til Bords", så arrangementet kunne indbringe penge!!</p>
<p>Lave "kapsejls" for at tiltrække store sejlskibe, så de sejler eller ankrer ud for Fladstrand</p>
<p>Fond og Forening udarbejder forud for arrangement (f. eks. Gøteborg) detaljeret plan for de aktiviteter, man vil iværksætte, så vi kan være den bestilte opgave bekendt!</p>
<p>Dan Andersen læser og fortæller især for børn om Tordenskiold</p>
<p>Arbejde generelt for, at sko, påklædning og andre ting er tidstro</p>
<p>Dansegruppe, der danser til Fladstrand Spillemandene. Fladstrand Spillemandene er ved at få syet skjorter a`la 1717!!</p>
<p>Gøglere</p>
<p>Flytte kanoner, krudttønder, kanonkugler m.v. som forberedelse af et tænkt angreb fra svensken</p>
<p>Støbe kugler</p>
<p>Arbejde med materiel i øvrigt</p>
<p>"Kvæsthus" og sygetransport</p>
<p>Eksercits</p>
<p>Øve i våbenbrug</p>

Rengøring og vedligeholdelse af våben
Faneeksercits. Person sminkes at være kommet til skade og hentes til kvæsthus.
Vagthold marcherer
Bærestol med kongen
Fægte
Stunt med soldat med træben
Krigsinvalid tigger
Pige med blomster til kongen
Kurér/spion rapporterer til Kongen
Modeopvisning for Kongen udbygges
Trommeslager annoncerer aktiviteter
Arbejde med kyras og læder ved telt
Kadetskole ved andre arrangementer, f.eks. Gøteborg
Tattoo
Reville/retræte
Spille (før) ved angreb eller slag
Rejsebod med Apotek/Uldbod
Pige med kurv går rundt og "faldbyder" varer

Lygtemand tænder fakler/bål
Kunne godt have leveret den musiske opgave i Gøteborg i 2010 i stedet for, at man engagerer fremmed gruppe. Kunne måske kombineres med kortvarig dans af nogle officerer med hjælp af Quinderne/Almuen.
Spille til en "Les Lancieres" eller lignende ved "Kongen til Bords" eller tilsvarende, hvor
Modeopvisning
Gabestok (Lille skuespil)
Iscene sat skuespil
Tiggeri/Betleri i Landsbyen eller på pladsen. Tiggere jages væk.
Frække unger der laver ballade. Dog må de ikke tage folk på lommerne for fingeret tyveri.
Oprør i Landsbyen/Pladsen Bondeoprør. Vrede Fladstrandere. Slås tilbage at Soldater.
Dril med tønder gennem byen. Fra til kaj anlæg.
Handel med Kærre, der gåes rundt med kærre opråb. Kom og Køb.
Opråb af Aktiviteter/evt med Tromme.
Oprør tumult om drikkelag/Kvinde indblandet
Tambourer spiller til optog af Soldater/Bønder med Passende stop, der hvor der er publikum, tilfældige personer af publikum tages op og danses med eller der laves skæg med publikum.
Fane føres til Kvarter med Livgarde og Tromme.
Toldkontrol ved boderne, med soldater og embedsmænd.
Der er allerede mange medvirkende aktører ved Tordenskioldsdagene, men vi kan være mange

flere. Vi skal sikre en udvidelse af vores aktiviteter ved at motivere allerede eksisterende foreninger i kommunen til at tage del i Tordenskioldsdagene. Foreninger i kommunen skal leve deres eget liv og dyrke deres egne interesser, men de skal have tilbuddet om at være med i begrænsede aktiviteter, der kan have deres interesse og virke til gavn for deres egen udvikling uden for Tordenskioldprojektet. Vi har allerede gode eksempler på dette med folkedansere, spillemændene og Tordenskioldsgarden.

Det er min overbevisning at en blanding af professionelle og amatører giver det bedste resultat, fordi de professionelle kan levere varen og amatørerne kan levere entusiasmen.

Alle både store og små aktiviteter skal være iscenesat og indstudert inden de bliver præsenteret for et publikum. Improvisation er godt, men en succes der er skabt ved improvisation er svær at gentage.

Vi skal i Tordenskioldprojektet være dygtige til at anskueliggøre, at der er et behov ved at kaste bolde op i luften, og håbe på at der er nogen i nærheden, der vil gribe bolden inden den rammer jorden. Jeg er selv kommet med i projektet fordi jeg så et behov der stemte overens med de ting der interesserer mig. Udfordringen ligger i at sikre at der er nogle potentielle gribere til stede når boldene kastes.

Det er min kongstanke at en synlig, motiverende og involverende planlægning af Tordenskioldsdagene vil få grupperne til at koge over af motivation og virkelyst. Vi skal ikke pålægge grupperne diverse opgaver, men synliggøre et behov, som grupperne får lyst til at udfylde. Det er også vigtigt med en bred forståelse og accept af, at der er forskellig aktivitetsniveauer blandt de involverede. Nogen vil yde en stor indsats og indimellem føle sig overbelastet, og andre vil kun yde lidt en gang imellem.

Jeg tror det i byprojekt Tordenskiold er tiden, hvor vores organisation skal udvikles. Vi har i dag Fonden, der tager sig af det overordnede forretningsmæssige for gennemførelse af Tordenskioldsdagene, og så har vi Foreningen, der med sine medlemmer tager sig af levendegørelsen af Tordenskioldsdagene. Jeg har i de sidste par år savnet en mellemting mellem foreningens aktive medlemmer og fondens forretningsmæssige administration.

Under Tordenskioldsdagene er der en stor gruppe af frivillige vi mangler at organisere. Jeg tror vi skal finde en model, hvor foreningen kan skabe kontakt til de frivillige, der ikke vil være betalende medlemmer i en gruppe i foreningen, men gerne vil yde en aktiv indsats under Tordenskioldsdagene.

Af konkrete forslag til udvikling har jeg samlet en række ideer til hvad vi kan iværksætte, og hvem der eventuelt kunne være gribere af opgaverne. Flere af tingene er allerede iværksat idet kvinderne og almuen i de sidste par år har lavet et virkeligt synligt ryk med hensyn til udvidelse af vores aktiviteter.

Der skal ske en udbygning imellem soldaterne og de teater kreative. Vi skal ændre soldaternes optræden fra blot at gå rundt eller stå på pladsen. Soldaterne kan lide at optræde, derfor er der brug for udvikling af forskellige små events, der udbygges med inspiration fra instruktører der kan se soldaternes optræden udefra og give konstruktiv kritik af vores optrin i forhold til publikum.

Vi har spidsrod som er underholdende. Ændringen i 2010 med at involvere publikum har været en succes, men vi har behov for en mere teatermæssig iscenesættelse af selve domsafsigelsen, for at få helheden i orden og aktiviteten ud over scenekanten. Jeg vil foreslå en alternativ udvidelse med at dommen allerede er afsagt og der blot mangler gennemførelse af straffen. Dette kunne udnyttes til at tambourerne efterfulgt af soldater og de/den der skal straffes, med musik føres fra forlægningen til afstraffelses pladsen, hvor selve spidsroden skal udføres. En sådan ændring giver mulighed for at vi med musik og soldater, der eskorterer den dømt i tov og lænker skaber opmærksomhed om at der sker noget, og vi kan dermed føre publikum hen til den afstraffelses plads, hvor hele "showet" skal foregå.

Problemerne med lyden kunne ændres til, at en person fra scenen fortæller om spidsrod i almindelighed, hvorved konversationen og kommandoerne ikke behøver at bliver formidlet via et højtaleranlæg.

Andre af de mange hårde straffe soldaterne blev udsat for kan også iscenesættes. Skal vi snart se en uheldig soldat blive dømt til at gå planken ud i havnebassinet? Strambuks. Ulydige soldater blev dømt til slag i enden (det er skam ikke en afstraffelsesform de har opfundet i skolerne) Der findes en melodi og sangtekst til denne form for afstraffelse, og vi kunne eventuelt få fremstillet et beskyttelseslag så vi kan slå virkeligt hårdt i enden uden at den straffede føler smerten i samme omfang som det vil blive opfattet af publikum.

Duellen er efterhånden en succes, hver gang. Salutteringen med musketter er i de senere år blevet et meget bedre teater, men kan sagtens udbygges meget mere.

Saluttering med kanoner fik i 2008 en rigtig flot teatermæssig iscenesættelse samtidig med indførelse af lunte tænding, og braget fra kanonerne er selvfølgelig en succes hver eneste gang.

I 1700-tallet omfattede den danske hær foruden nationale regimenter med landmilitseren også »geworbne«, det vil sige hvervede regimenter. Mandskabet i disse regimenter hvervets i både ind og udland; enhver våbenfører blev budt velkommen af hverve-sergenten, der med piber og trommer besøgte markeder og andre steder, hvor mange mennesker samledes. Hverveofficeren lovede de unge karle ære, rigdom og en flot uniform, hvis de ville lade sig hverve, og han ledsagede sine løfter med gratis øl og snaps. Ofte foregik hvervningen i omvendt rækkefølge: påfyldning af øl og snaps, derefter hvervning af den døddrukne stakkel. Udsigten til at kunne forlade det hårde slid i landbruget kunne vel også lokke, og da sergenten klogelig fortav, at soldaterlivet på sin vis var mindst lige så hårdt, kunne han gerne forlade et marked med en håndfuld nye rekrutter.

Fladstrands tambourer har lært sig sangen "Hej Lystig, med Plaser", der som et syngespil kan være et morsomt indslag med en hverveofficer og en hvervet bondekarl.

Denne vise af ukendt oprindelse stammer fra Frederik den IV's hvervning af soldater i 1709. (Inden han i 1710 sender danske soldater over Øresund, i et sidste forsøg på at generobre Skåne fra Svensken).

Da vi som regel optræder på markedspladser vil en iscenesættelse af hvervningen være en indlysende udvidelse af vore aktiviteter. Det vil kunne involvere alle foreningens grupper militære som civile og det kan involvere publikum.

Hvervningen starter med at tambourerne trækker op sammen med hverveofficeren, der på markedspladsen bekendtgør, at Kongen i dag hverver alle våbenføre unge mænd til krigen mod den svenske konge. Derefter kommer et forsøg på at involvere nogle af vore egne unge civile fiskere og bønderkarle, gerne store drenge og selvfølgelig villige blandt publikum. Da de fleste unge mænd forventes at være analfabeter skal de selvfølgelig underskrive hverve kontrakten med deres fingeraftryk og af samme årsag behøver de selvfølgelig heller ikke at læse vilkårene. De hvervede udrustes nødtørftigt med kjoler og hatte og våbenattrapper og hvad vi nu har ved hånden af koste og høtyve.

Når vi har hvervet nye soldater starter oplæringen. De nye soldater skal lære eksercits: ret ind til højre, alle ret, højre og venstre om, gevær i hvil, gevær ved fod og præsenter gevær. De nye artillerister skal selvfølgelig igennem kanon eksercitsen, med hvad dette indebærer. Øvelserne er selvfølgelig kun for sjov og uden krudt.

Under øvelserne er der nogle bekymrede mødre, der forsøger at få deres unge sønner til at opgive den militære løbebane eller hustruer der gerne vil beholde en forsørger i hjemmet, for slet ikke at glemme de unge piger det nødig vil vinke farvel til kæresten.

Der kan også være en af vore egne der idømmes strambuks med slag i enden i forsøg på at banke den nye viden ind i den forvirrede nye soldat. (Den nye rekrut skal selvfølgelig være indforstået på forhånd og være udrustet med beskyttelse på bagdelen eller på sine rygstykker).

Hvervningen slutter med at alle (inklusive nye rekrutter) marcherer væk fra pladsen med fuld musik. Optoget går blot lidt væk fra publikum, hvor alle træder af og de nye rekrutter frigøres fra tjenesten igen med en tak for hjælpen.

Det er selvfølgelig vore officerer der får opgaven med at "hundse" rundt med de nye rekrutter, og det bliver vore udrustede soldater, der skal være med i geledet og hjælpe de nye soldaterkammerater med at lære de mange nye discipliner.

<p>Der bliver brug for en gruppe civile unge drenge, fiskere eller bønderkarle, der er villige til at spille rollen som umulige nye soldater, og vi har behov for bekymrede kærester, mødre og hustruer, der vil forhindre hvervningen.</p>
<p>Af rekvisitter skal der være redskaber eller eventuelt nogle musket attrapper til øvelse, vi kan anvende kanonerne med dertil hørende udstyr, og vi skal have nogle klædedragter og hatte til sparsom beklædning af nye soldater.</p>
<p>Tambourerne har tradition for at spille retræte og gå tappenstreg når det er tid at gå til ro. Til dette tidsbillede hører også, at vi i landsbyen har en vægter. Hver aften inden spillet begynder går vi rundt og tænder levende lys på pladsen. Hvorfor er det ikke vægteren, der er med rundt og synger sin vægter sang? I 1700-tallet var vægteren det faste holdepunkt til med sin sang at meddele byens borger hvad klokken var slagen. Fra 8 aften til 5 morgen gik han sin runde hver time og sang et nyt vers passende til tidspunktet.</p>
<p>Vi har storskærmen, der er et udmærket overordnet informations materiale, og vi kan lave små opslag på standere rundt omkring på de forskellige pladser og torve, der fortæller, hvad der foregår netop her og hvornår. I Humlebæk til Kanondagene, lavede de et spændende forsøg med at have et antal opråbere til at gå rundt på pladsen og på vers proklamere, hvad der inden for den nærmeste tid ville ske og hvor det skete, det var en aktivitet, der i sig selv var tidssvarende og særdeles inspirerende. På den måde kunne nemlig de små hændelser med aktiviteter relateret til vores levendegørelse af Fladstrand proklameres for publikum. Det vil have lidt den samme virkning som gadegøgleren, der midt på torvet pludselig med et tov begynder at opsætte afmærkning af en scene/manege og derved fortæller de forbigående, at om et øjeblik foregår der et eller andet lige her. En handling der helt automatisk er med til at samle et publikum omkring det afmærkede område.</p>
<p>Den informationsspredning der i 1700-tallet skete i form af skillingsviserne mangler vi helt i vores historiefortælling. Skillingsviserne var nyhedsviser med aktuelle temaer som mord, skibskatastrofer og brand, eller det var lyriske viser med de evigt aktuelle temaer som lykkelig og ulykkelig kærlighed. Der findes mange dejlige skillingsviser vi kan udgive i en begrænset opfang og fordele til publikum (sælge for en skilling). Jeg savner personligt nogle særtryk med Laura Mo's dejlige Tordenskiolds sange til fordeling ved Tordenskiolds dagene. Skillingsviserne blev oprindeligt solgt som gadeviser, hvor de blev falbudt på gader og stræder af såkaldte visekællinger eller af børn, der gik rundt med dem i kurve. Man påkaldte sig kundernes opmærksomhed ved at råbe og ved at synge viserne. Jeg syntes dette må være en udfordrende opgave for nogle sangglade unge piger.</p>
<p>Jeg har selv forsøgt at lavet nogle eksempler på skillingsviser på et foldet stykke A4 ark, der kunne bruges til formålet.</p>

Blandt de mange dygtige amatørorkestre vi har i Frederikshavn kommune må der kunne findes nogen, der har lyst til at tage en ekstra udfordring op som små kammerensembler, der spiller på skibene i vore restauranter og ved friluftskoncerter, vi har spillemændene, trubadurerne, J. S. Bach og tambourerne, men der er da plads til meget mere musik.

De mange unge musikere fra den kommunale musikskole kan også her få en fornem platform til at optræde med deres musik for et større publikum. Selvfølgelig skal vi ikke have pladsen fyldt med nutidig elektronisk musik, men jeg tror også på at unge musikere vil føle det som en udfordring at skulle optræde med noget for dem uvant renæssance og barok musik. Hvad med opera og syngespil, der var den store mode i begyndelsen af 1700-tallet. Det var Frederik den IV der byggede det første operahus i København. Jeg ser en helt ny udfordring for nogle af vore lokale kor i en sådan rolle.

For sportsdanser foreningerne og specielt folkedanser foreningerne er der rig mulighed for at arbejde med nogle af de traditionelle danseformer adelen fornøjede sig med.

Søsports foreningen kan være aktiv, som fiskere eller handlende med sejlads i gamle sejlskibe. Roklubben kan involveres som søfolk der transporterer rejsende frem og tilbage i havnen med chalupper. De mange store sejlskibe ved kajen er smukke og spændende at se på, men små både der sejler rundt i havnen er med til at give liv.

Fritidsfiskerne og Lystfiskerforeningen skal aktiveres med formidling af fiskeriet fra Fladstrand i 1700-tallet. Gæve fiskere i sydvest der med liner og bakker sejler ud for at fiske og kommer tilbage med fisk, der kan sælges på markeder er et område vi slet ikke har dyrket i tilstrækkeligt omfang.

En af vores primære relationer til Tordenskioldsdagene er de mange sejlskibe, der ligger i havn ved Fladstrand. Skibene bliver brugt til receptioner og sammenkomster for deltagerne. Jeg har oplevet at Shtandart brugte bådmandspiben når betydningsfulde gæster gik ombord eller fra borde. Det er en dejlig følelse at gå fra borde og opdage at bådmanden piber fordi JEG går i land. Jeg kunne drømme om, at vi hørte mange flere bådmandspiber ved vore skibe. Vi har søværnet som nabo, de må kunne lære nogle Tordenskiolds soldater at bruge bådmandspiben. Jeg kunne forestille mig at de søofficerer, der er med på skibene kunne engagere sig i kunsten at bruge en bådmandspibe.

Hvad med Fladstranderne, der var pålagt hoveri på Knivholt, bønderne med deres redskaber, grøntsager, levende høns og gæs på markedet. Der er også mulighed for at arbejde med nogle af de mange hjemmesysler der var livsnødvendige for at få dagligdagen til at fungere i de fattige hjem.

Vi har i de senere år fået nogle velfungerende boder med salg af diverse varer, hvilket har vist sig at være et rigtigt godt aktiv, fordi det indeholder en interessant opgave for de involverede

grupper, det giver penge i kassen og ikke mindst interesserer vores publikum. Det aktiverer de involverede med tilberedning af varer både før og under vores optræden.

I relation til vore boder skal vi have indgangen til Fladstrand til at fungere som toldstedet i Vestergade, hvor bønder og borgere kommer med deres varer til torvet.

Fladstrand var i 1717 underlagt konsumtion told - altså told af de varer som blev forbrugt eller solgt på byens marked. Der var bomhuse ved indfaldsvejene, og byen blev omgivet af diger og grøfter, hvor tolderne lå på lur for at fange de dristige, som forsøgte at smugle varer ind til byen. Lad os genskabe dette som en del af vores salgsboder. Vi kan også stille vagter ved "byens" indfaldsveje som kan hjælpe med at kontrollere indgående vogne, trillebøre, tasker, tønder, ja selv publikums bæreposer kan vi kontrollere for at se om de har varer der skal pålægges afgift til kongen.

Heste og hestevogne! Vi har prøvet med en kongelig karet, men hvordan får vi udvidet bybilledet til noget mere tidstypisk med mange flere dyr i gaderne? Hvordan får vi rideskolen og andre hesteejere involveret, uden det kommer i konflikt med vores skyderi? Det kunne være festligt at kongen blev eskorteret af et flot gardehusarregiment når han kommer gennem Frederikshavn og Fladstrand. Og mange af de biler der kører ind på pladsen med varer skulle omlades på parkeringspladsen og varerne køres det sidste stykke i hestevogn, ja det lyder fjollet og besværligt, men det skaber miljø i den rette ånd.

Til adelen har vi haft Bille fra Ellinggård, men vi mangler en adelsmand Arenfeldt, der havde både Knivholt og Bangsbo på den tid, og med storkommunen kan vi involvere Sæbygård og den dertil knyttede adel. Der er en interessegruppe med Sæbygård slots venner, som vi før har haft samarbejde med. Dette kan måske udvides nu, hvor vi er i samme kommune. Ved at involvere Sæbygaardts venner i Tordenskioldsdagene kan de selv opbygge en barok klædedragt, som også kan være med til at skabe fremdrift i deres egne aktiviteter på Sæbygaard.

Tiltaget i 2010 med at erstatte kongens inspektion af tropperne med at han modtog adelsdamerne var en rigtig god aktivering af denne gruppe aktive. Vi har i flere sammenhænge set at fremvisning af de fine adelsdamers kjoler har stor opmærksomhed fra publikum, så det bør vi gøre oftere.

Hoftrumpetererne (udbygget med en paukeslager) skal være til stede for touscheblæsning. Der skal skåles flittigt fordi dette involverer alle på en gang.

Til erstatning eller støtte/supplering af J. S. Bach kan vi bruge et kammerensemble af kongens egne musikere (vores eget lille kongelige kapel med interesserede musikere fra musikskolen der ser det som en udfordring at komme til at optræde for et publikum).

Den enorme klasseforskel der var i samfundet i 1700- tallet er svær at forstå for os der lever i det

2100-århundrede. Måske netop derfor er denne del af den historiske formidling særlig vigtig. Vi skal derfor finde måder at vise adelens fuldstændig hensynsløse adfærd overfor fæstebønderne, der måtte affinde sig med strengt hoveri og korporlig afstraffelser. Vi har tidligere haft en gabestok. Disse umenneskelige afstraffelsesformer som træhesten, gabestokken og den spanske kappe er gode virkemidler til at vise den urimelige behandling bønderne blev udsat for.

Fra historien ved vi, at der faktisk fra fiskerne ved Fladstrand blev klaget til kongen over det alt for strenge hoveri de blev pålagt fra Knivholt. Denne historie vil det være interessant at flette ind i vores aktiviteter.

Begrebet skueretter som adelen på den tid brugte for at vise deres overflod, ved at servere flere retter for gæsterne end de reelt var i stand til at indtage, er svær at forholde sig til når vi ved at bønderne samtidig kæmpede med sult og armod.

Til at transportere adelsfolkene mangler vi også en eller flere Bærestole/ Portechaise. Den er virkelig god til at illustrere den store forskel der var på rig og fattig dengang.

Vi har en stor udfordring med at fremvise en dominerende og hovmodig adelsstand sammen med en forarmet og underdanig almue befolkning, når vi samtidig skal sikre at disse attituder ikke føres med ind i vores adfærd overfor hinanden når vi ikke er "på".

Tambourerne har et par gange haft drenge, som var i tambour uniform med i geledet og gået en tur sammen med dem. Drengene var blandt andet med til parade for kongen. Det lille improviserede indslag var en kæmpe succes, fordi det gav en fornyelse for soldaterne og en stor oplevelse for drengene. En sådan blanding af børn og voksen aktiviteterne tror jeg vil være med til at stimulere engagementet blandt børnene til at blive endnu mere engagerede fremover. Lad os begejstre børnene, det er dem der som unge studerende om nogle år skal ud og markedsføre Frederikshavn i de store uddannelsesbyer.

Vi mangler i dag at børnene "leger" soldater. Når Tordenskiolds soldater marchere igennem Fladstrand med fuld musik vil det være helt naturligt at drengene i byen følger med bagved "de rigtige" soldater. I spillet har vi nogle gange haft børn aktiveret med leg med træsvær. Dette kan selvfølgelig også bruges sammen med soldaterne der går rundt med musik og geværer. Det kunne da være et underholdende indslag at børnene med hjemmelavede trægeværer legede med, når musketererne saluterer med deres flintemusketter. Der var lidt af det i 2010, hvor Tordenskioldsgardens medlemmer saluterede for kongen. Det kunne da være underholdende at de også var med, når livgarden saluteret med musketter.

Vi har allerede set mange gode tiltag med gamle lege, hvor både de gæstende børns og vore "egne" medvirkende børn i klædedragter morer sig. Vi har stor tydelighed vist, at det ikke

nødvendigvis kræver store investeringer i rutsjebaner og badeland for at fornøje børnene. Der burde være et større lager af tøndebånd, som børnene kunne få lov at trille rundt på pladsen.

Hovedparten af beboerne i Fladstrand anno 1717 kunne hverken skrive eller læse, men vi ved, der var en lille skole beregnet for de der havde råd. Grundlaget til vores folkeskole i dag var netop Frederik den IV's rytterskoler, derfor vil den gamle skoleform være en god aktivitet. Jeg har oplevet dette engang på Sønderborg slot, hvor mine egne børn kom i den gamle skole. De fik hver et navne skilt med et gammeldags navn (Thorkild, Ludvig, Maren, Katrine og lignende). Så fik de plads ved en skrivepult, fik en tavle og kridt og blev så undervist i geografi, dansk og selvfølgelig Luthers katekismus. Nogle kom i skamme krogen og andre fik lov at smage spanskrøret eller blev rykket i ørerne. Børnene var på en gang målløse og fascineret af undervisningen, og forældrene stod i baggrunden og morede sig over børnene. Almuen har nu åbnet skolen og bevist, at det er et rigtig godt aktiv for vores storyliving.

Vi har i vores historie fortælling haft flere lokale personer til at indgå, men der er mange flere personer vi kan levendegøre. Fra folketællingen i 1715 ved vi ret præcist hvem, der boede i Fladstrands det år, men en ting er et navn og en alder noget helt andet er at finde uddybende oplysninger om Fladstrands indbyggere.

For de aktive civile personer tror jeg det vil være en stor tilfredsstillelse at identificere sig med en bestemt person eller i hvert tilfælde en person karakter. Kong Frederik, Tordenskiold, Bille fra Ellinggård, Jens fisker fra Fladstrand, og hans datter Maren Jensdatter, bondekone med fortrukken ægtemand og fire børn, tolder/posekigger bosat i et strandhus i Fladstrand, provsten i flade, kommandanten i Fladstrand, skibsfører på en pæreskude i Fladstrand, tiggerkone, Adelsdame fra Sæby og meget andet.

Tattoo med Artilleri og Tamboure, og livgarden.

Inden spidsrod, sættes den som skal straffes i gabestok.

Tattoo med Artilleri og Tambourer, og livgarden. Skal øves så man er på både store og små pladser.